

EDMUND GANO (1907-1979)

Urodził się 30 września 1907 roku w Kosowie. Był synem Józefa i Wiktorii z domu Noskowiak. Do czteroklasowej szkoły powszechnej uczęszczał w Siemowie. Wyuczył się zawodu rymarz-siodlarz. Od 28 października 1929 roku pełnił zasadniczą służbę wojskową w 7. batalionie sanitarnym w Poznaniu. 31 marca 1930 roku ukończył szkołę podoficerską. 3 sierpnia 1930 roku już jako kapral został mianowany dowódcą drużyny. Do rezerwy przeniesiony 31 marca 1931 roku.

W latach 1933, 1935 i 1938 odbywał w 7. okręgowym szpitalu w Poznaniu 14-tygodniowe ćwiczenia wojskowe. Związek małżeński zawarł z Joanną Trawińską. W rodzinie tej urodził się syn Grzegorz.

28 sierpnia 1939 roku zmobilizowany do 6. kadry szpitala okręgowego w Poznaniu. Z chwilą wybuchu wojny znalazł się na terenach wschodniej Polski, gdzie 19 września internowany został przez żołnierzy radzieckich. 25 sierpnia 1941 roku wstąpił do tworzących się na terenie ZSRR Polskich Sił Zbrojnych. Przydzielony został do 7. batalionu sanitarnego. Przeszedł z II Korpusem cały szlak bojowy, pełniąc w swej jednostce funkcję podoficera sanitarnego w randze plutonowego. Brał udział w bitwie o Monte Cassino. Do kraju powrócił 26 czerwca 1947 roku.

Zmarł w Poznaniu 16 marca 1979 roku. Tam został również pochowany.

Posiadał Krzyż Pamiątkowy Monte Cassino.